

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

«Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;»

Απεκρίθη Ἰησοῦς· «Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.»

1) Η ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (απόσπασμα)
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας Μεσσογαίας & Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

2) Γνωρίζοντας και ερμηνεύοντας τη θεία Λειτουργία...

Σήμερα: Η Θεία Λειτουργία είναι... «Σύνοδος Ουρανού και Γης»

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 9 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2013

✿ «**Ἡ ἰατρικὴ τοῦ ἐκ Τενετῆς τυφλοῦ**».

✿ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (444).

«**Ραββί, τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;**»

*

Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς: «**Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.**»

Η ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

του Σεβ. Μητροπολίτου μας Μεσογαίας & Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

(απόσπασμα)

Μέσα από την κοινότητα των πάντων στο χώρο της Εκκλησίας κατανοείται και το «**θαύμα**». Το θαύμα είναι καλό όχι γιατί θεραπεύει έναν, αλλά γιατί φανερώνει τον Θεό σε όλους. Ας το δούμε όμως λίγο πιο αναλυτικά.

Ἐτην καθημερινή διάλεκτο η λέξη «θαύμα» σημαίνει κάτι συγκλονιστικό, που καταργεί τους νόμους της φύσης, ανατρέπει τη λογική μέσα στην οποία ζούμε, και μας επιβάλλεται με έναν εντελώς εντυπωσιακό τρόπο. Δεν έχουμε δει, επί παραδείγματι, ένα νεκρό να ανασταίνεται, γι' αυτό και κάτι τέτοιο είναι ένα θαύμα για το μυαλό μας. Ἡ έχουμε ένα βαριά άρρωστο, που οι γιατροί μάς λένε ότι δεν έχει ελπίδες, και ονομάζουμε θαύμα το γεγονός ότι τελικά θεραπεύεται. Ἡ έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα ανυπέρβλητο οικονομικό πρόβλημα και κάτι συμβαίνει, με έναν εντελώς απροσδόκητο και ανερμήνευτο τρόπο, και το ξεπερνούμε. Όλα αυτά τα ονομάζουμε θαύματα.

Ἦνας άλλος όμως όρος, αγιογραφικός, μοιάζει να είναι για τη συνείδηση της Εκκλησίας, πιο κατάλληλος, πιο εκφραστικός, από τον όρο «θαύμα». Είναι η λέξη «**σημείο**». Το σημείο δεν είναι κάτι που βολεύει τη ζωή μας, αλλά κάτι που φανερώνει τον Θεό. Είμαι άρρωστος και γίνομαι καλά. Αυτή η θεραπεία, που είναι τόσο ανθρώπινη, αποτελεί το «λίγο» του θαύματος: **το «πολύ», είναι το σημείο, το ότι δηλαδή φανερώνεται ο Θεός.**

Κυριακή του Τυφλού

Είμαι εγώ άρρωστος και είναι άρρωστος και κάποιος άλλος συνάνθρωπός μου. Ξαφνικά, γίνεται καλά εκείνος με ένα θαυματουργικό τρόπο. *Έχω άραγε μέσα μου χαρά; Μπορώ να δοξολογήσω τον Θεό, πρώτον, επειδή φανερώθηκε στη ζωή του συνανθρώπου μου, και δεύτερον, επειδή θεραπεύτηκε, ή μήπως μου μένει η λύπη που το γεγονός δεν συνέβη σε μένα;* Το σημαντικό όμως, είναι η φανέρωση του Θεού στη ζωή μας, όχι η θεραπεία καθ' αυτήν. Ποιος από μας θα μπορούσε να πει: *«Καλύτερα να είμαι άρρωστος, αλλά με ζωντανή την εμπειρία της παρουσίας του Θεού στον αδελφό μου, παρά να γίνω καλά και να μην καταλάβω τίποτε»;*

Είμε λοιπόν, είναι αυτό που επιβεβαιώνει τον Θεό. Λέει κάπου ο Κύριος, «*ή γενεά αύτη σημείον επιζητεί και σημείον ου δοθήσεται αύτῃ, ει μη τὸ σημείον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου*» (Ματθ. ιβ' 39). Με άλλα λόγια, ο κόσμος ζητάει ένα σημείο, αλλά δεν θα του δοθεί το σημείο που ζητάει, *αλλά το σημείο που ο Θεός θα δώσει, το σημείο της Αναστάσεώς Του*. Εμείς ζητούμε από τους αγίους να μας στηρίζουν και να μας θεραπεύουν· κι ασφαλώς κάτι τέτοιο δεν είναι κακό. Ίσως όμως αυτό που πραγματικά έχει ανάγκη η ψυχή μας να μην είναι το ενδεχόμενο «*ζεγάλασμα*» ενός θαύματος, που μας θεραπεύει και μετά μας αφήνει να ξεχνούμε τον Θεό, *αλλά η εμπειρία της παρουσίας Του. Αυτή η εμπειρία είναι το σημείο.*

Το θαύμα λοιπόν, είναι καλό όχι γιατί θεραπεύει έναν, αλλά γιατί φανερώνει τον Θεό σε όλους. Διαφορετικά, *αν το θαύμα ήταν μόνο μια «έννοια» του Θεού σε κάποιον, θα ήταν αδικία*. Δεν μπορεί ο Θεός κάποιους να θεραπεύει και στους υπολοίπους να κωφεύει. Όταν όμως κάτι θαυματουργικό συμβαίνει, *έστω σε έναν, για μία φορά, το γεγονός της φανερώσεως του Θεού που είναι μεθεκτό από όλους, καθιστά το θαύμα και δική μας προσωπική εμπειρία!* Το παραμένον δεν είναι το θαύμα ως θεραπεία, αφού σύντομα ο θάνατος αναιρεί κάθε ευεργετικό αποτέλεσμα, *αλλά η φανέρωση του Θεού*. Τραγικό δεν είναι να φύγουμε από αυτό τον κόσμο δίχως θαύμα, *αλλά να φύγουμε δίχως σημείο, δίχως να έχουμε την εμπειρία του Θεού μέσα μας.*

Κυριακή του Τυφλού

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. θ' 1 - 38)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· **Ραββί, τίς ἤμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;** **Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπήλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέωχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι**

βλέπει; Απεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; Απεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· Τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Απεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Απεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Απεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσέκυνησεν αὐτῷ. (ΕΚΛΟΓΑΔΙΟΝ)

Η ζωή αυτή μας δίνεται **όχι ως δοκιμασία, αλλά ως ευκαιρία**: ευκαιρία να Τον ζήσουμε από τώρα. Η Βασιλεία του Θεού αρχίζει *τώρα*, όχι όταν κλείσουμε τα μάτια μας – *τότε συνεχίζεται*. «**Σημείο**» λοιπόν, και «**θαύμα**» είναι αυτές οι αφορμές της επιβεβαίωσης της παρουσίας του Θεού σ' αυτό τον κόσμο.

Μακάρι να επενδύσουμε κάποια στιγμή στη Βασιλεία του Θεού και να αντιληφθούμε ότι τα επιτόκιά της είναι πολύ ψηλά. Τόσο ψηλά που δεν υπάρχει σ' Αυτήν χρόνος, δεν υπάρχει φόβος, δεν υπάρχουν αναστολές, μειονεξίες, ανασφάλειες, ενοχές – τίποτε από όλα αυτά που σ' αυτή τη ζωή μάς απασχολούν. **Αυτή είναι η ευλογία της ελευθερίας του Θεού**. Αυτή πρέπει να ζωντανέψουμε μέσα μας εδώ στη γη· *έως ότου ο καθένας μας θα μπορέσει από χρονικός να γίνει αιώνιος, από μονοδιάστατα ανθρώπινος, να γίνει πνευματικός*.

(από το βιβλίο του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Νικολάου, «Άνθρωπος μεθόριος», εκδ. Έν πλω)

* * *

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ...

«*Αναγκαῖον μαθεῖν τὸ θαῦμα τῶν μυστηρίων τί ποτέ ἐστί, καὶ διατί ἐδόθη καὶ τίς ἡ ὠφέλεια τοῦ πράγματος*» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

ΣΗΜΕΡΑ: Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ...

«ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΓΗΣ»

Η παρουσία του Τριαδικού Θεού δίνει στην ευχαριστιακή Σύναξη τις πραγματικές της διαστάσεις. Είναι μία Σύνοδος του ουρανού και της γης. Ο χώρος όπου ιερουργείται η αγία Αναφορά γίνεται «*ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων*» (Αποκ. 21, 3). Και μαζί με τον άνθρωπο συνδοξολογεί τον Θεό ολόκληρη η Δημιουργία. *Η σύμπασα κτίση συνάγεται και ευχαριστεί τον Θεό*. Αυτό ακριβώς είναι η θ. Λειτουργία: *η επί το αυτό Σύναξη του σύμπαντος και η πορεία του προς τη Βασιλεία του Τριαδικού Θεού*. Γι' αυτό ο ιερός Χρυσόστομος και άλλοι Πατέρες ονομάζουν τη θ. Λειτουργία *σύν-οδο επειδή όλοι μαζί συμ-πορευόμαστε προς τον Θεό*.

Η θεία Λειτουργία είναι η παρουσία του Χριστού: «Όταν πρόκειται να πλησιάσεις την ιερή Τράπεζα, *πίστευε ότι εκεί είναι παρών ο Βασιλιάς όλων*» (Migne, P. G. 56, 140). Η παρουσία Του **συνάγει τα πάντα** και «*ὁ περὶ τὸ θυσιαστήριον πληροῦται τόπος*

Κυριακή του Τυφλού

εἰς τιμὴν τοῦ κειμένου» (Migne, P. G. 48, 681).

Κοντά στο Χριστό είναι η Κυρία Θεοτόκος. Πριν ακόμη ο Χριστός παραθέσει το δείπνο Του, μέσα στην Παναγία ιερουργήθηκε – τῆ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος – το μυστήριο της σωτηρίας μας: «Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἅγια Τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον Ἄρτον» (ὄρθρος Μεσοπεντηκοστής). Στη θεία Λειτουργία η Βασίλισσα των ουρανῶν βρίσκεται στα δεξιά του Βασιλέως. Ο Κύριος προχωρεῖ προς το Γολγοθά «ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενος τάξεσιν». Μαζί με τις αγγελικές δυνάμεις στη θεία Ευχαριστία συμμετέχει «τῶν ἁγίων ὁ χορός». Η ευχαριστιακή Σύναξη είναι η γιορτὴ της νίκης του Χριστοῦ. Και ὅσοι συμπορεύθηκαν με το Χριστό, συμπαρίστανται την ὥρα αὐτή. Στη θεία Λειτουργία είναι παρόντες οἱ κοιμηθέντες ἀδελφοί μας. Ζητάμε γι' αὐτούς το ἔλεος του Θεοῦ. Η μνημόνευσή τους στη θεία Λειτουργία σημαίνει για τις ψυχές τους «πολύ κέρδος και μεγάλη ωφέλεια» (Migne, P. G. 62, 204).

Ο ουρανός και η γη, ἄγγελοι και ἄνθρωποι, ζώντες και κοιμηθέντες, συνεορτάζουν και συνευχαριστούν τον Κύριο για την αγάπη Του.

(από την εισαγωγή του βιβλίου 'Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ – Σχόλια του Ιερομονάχου Γρηγορίου', εκδ. Περιοδικό «Σύναξη», Αθήνα 1982)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Η ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΕΟΤΟΚΟ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Καθημερινά θα τελείται στο Ναό μας **Παράκληση προς την Υπεργία Θεοτόκο** υπέρ των μαθητῶν που διαγωνίζονται στις Πανελληνίες και ενδοσχολικές εξετάσεις από 19/5 ἕως 13/6 και ὥρα 6:30μ.μ.

2) ☩ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α. ☩

Η **Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα** διοργανώνει **Ημερήσια Προσκυνηματική Εκδρομή στην Παναγία Γάλαξα στο Γαλαξίδι και στην Ι. Μ. Μακαριωτίσσης στη Δομβραΐνα Βοιωτίας**, τη Δευτέρα 10 Ιουνίου 2013. Ὁρα αναχώρησης 7:30π.μ. από τον Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εισιτηρίου 25 €.

3) ☩ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ☩

Την Τρίτη 11 Ιουνίου 2013, 8:30μ.μ. - 12:30π.μ. θα τελεστεί στο Ναό μας **Ιερά Αγρυπνία** ἐπ' ευκαιρία της Αποδόσεως του Πάσχα. Σας περιμένουμε με **Α ν α σ τ ἄ σ ι μ η χ α ρ ἄ**.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΛΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX:
22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή του Τυφλού